

живъ Фердинанда втораго. Гьставъ и
 Адольфъ, защото вѣлъ ѿскорѣнъ отъ Вал-
 ленштейна и защото желалъ да се пока-
 жи защитникъ на Протестантската сво-
 бода и на вѣронсповѣданіето тѣхно,
 склонилъ на представеніята на Фран-
 цьзскіятъ Министръ, и гьвилъ въ Герма-
 нія. Императорскитѣ войски начѣнали да
 се огьтапватъ, и тогасъ Тилли, сасъ
 раскѣсано сердце отъ оусилнина и срамъ,
 вѣрналъ на Магдебургъ, и като го ѿ-
 вѣрилъ, ѿвѣрналъ го въ кѣпъ пѣпель и раз-
 वालीны. Огань и сѣба истрѣчили помно-
 го отъ трихиллѣды человекы жители на
 тогосъ града. Гьставъ Адольфъ, зашто
 желалъ да отмести за ѿскорѣнитѣ
 права (правдины) на человекьството,
 гонилъ Тилліа, и го развилъ при Лейп-
 цигъ (Липиска). — Друго достопамятно
 сраженіе станало при рѣката Лехъ. Тѣкъ
 Тилли пакъ тай се развалилъ, и като
 се оуранилъ тѣжко — оумрѣлъ. — То-
 гасъ Валленштейнъ, дѣктогѣ въ това
 время живѣалъ въ оуединеніе, поемналъ
 главното начѣлство надъ Императорската
 войска, и се оудѣрилъ съ Гьстава Адоль-

4631 г.